

Og det kalder man sommerferie...

Sjældent er det gået så hektisk for sig, som det gør lige nu. Jeg var i Nordirland i sidste uge – i næste uge Liechtenstein. I denne uge 'bare ny lovbog'. Men det er den gode gamle historie igen med, at folk er glade for, at turneringen er forbi, så nu må der jo være masser af tid. Og nej, det er der ikke, for vi er langt inde i at samle op på forrige sæson og forberede den næste. Samtidig er der for mit eget vedkommende en ny lovbog, som skal ud over stepperne – og så skal man ikke glemme, at UEFAs kalender er så voldsomt sammenpresset på grund af vinter-VM i Qatar, at der er dramatisk mange kampe i efteråret. Så ferier eksisterer ikke i denne branche. Ikke noget piv, for vi kan jo lide det – ellers var vi ikke i det. Men det kan måske tjene som forklaring på, at nogle ting tager længere tid end andre. Jeg ser på min indbakke og bliver flov – men håber på, at der lige kommer et hul i løbet af sommeren, så der kan blive samlet op. Lige nu er det ikke lige hullerne, der er mest udsigt til, men man kan jo håbe.

Derfor bliver det næste par uges klummer måske også i den kortere afdeling, mens jeg samler op på diverse. Af nogenlunde aktuelle ting er der en læserhenvendelse (affødt af Benzema-situationen i Champions League-finalen).

Her havde vi to ustyrlig tætte offsider, hvor stregerne lå meget tæt på hinanden. Spørgsmålet her var ifølge læseren, hvornår man regner offsiden. Er det ved boldberøringen, eller er det, når bolden forlader foden? Der kan være millisekunders forskel, og det kan gøre en forskel for de streger, der sættes. Lad man starte med at sige, at i VAR-bilen sættes kontaktpunktet og målepunktet ved den første berøring mellem fod og bold. Det blev der faktisk også lovgivet for forrige år, hvor netop denne passus kom ind, og vi kløede os alle i stakken og tænkte, hvad i alverden kan vi bruge det til – men fair nok, her er der en anvendelsesmulighed og en mulig praktisk forskel. Det blev der heldigvis god brug for. Det er ikke jordens største offside – men som tidligere sagt er princippet, at hvis man uden problemer (dækkende spillere, lang anstand osv.) kan afgøre, at dette er offside, så er sagen klar. Noget andet ville være, hvis der skulle sigtes over 40 meter med spillere imellem, som dækker for hinanden eller tilsvarende. Så vil usikkerheden være så stor, at VAR ikke vil røre ved det. Det helt afgørende er, at der er et fornuftigt punkt at sætte stregerne på.

Og selv om disse to streger ligger meget tæt på hinanden, er vi ikke i nærheden af Premier Leagues forrige-sæson princip med øreflip- eller tånegleoffside. Hvis tingene er klare ud fra de omstændigheder, som kameraet kan afgøre med sikkerhed, så er det det.

En andet nogenlunde aktuel situation er den med straffesparket mellem Sverige og Norge i sidste uge. Beklager, men i dette kamptempo kommer man altså til at halse bagefter. Her har vi et straffespark til Norge, som der bestemt ikke er svensk tilfredshed med. Morten Thorsby vil gerne forbi Emil Krath, og så bliver han nedlagt. Eller gør han? Straffespark / film / eller den bløde mellemting, hvilket vil være tilfældigt sammenstød = ingenting.

Det ser ikke overbevisende ud – men vi er jo nok tilbage i noget, der ligner situationen fra semifinalen fra sidste års EM, som er behandlet til hudløshed. Filmer Stirling – eller er der straffe? Nu som tilforn: straffesparket kan forsvares gennem kontakten – men det er godt nok ikke den type straffespark, som jeg ville forvente at se i en kamp på dette niveau. Film er vi efter mine begreber ikke ude i. Så det er straffespark eller ingenting. Absolut off the record: jeg ville have foretrukket, at det ikke var dømt – men lovmæssigt kan det forsvares.

Nu er der altid nogle specielle overtoner i opgør mellem Sverige og Norge – ligesom der er i de tilsvarende kampe, hvor Danmark er med. Det giver jo altid noget ekstra kolorit – og jeg kan slet ikke vente på vores venskabelige nordiske nordiske konference i slutningen af august. Der kommer de godmodige pile til at flyve lavt. Det er jo lige akkurat det vidunderlige ved at sidde bag kulisserne. Vi kender alle reglerne, vi kender alle betingelserne – men derfor kan vi jo godt anfægte ting og drille hinanden. Det bliver ikke nødvendigt at tilkalde politiet og opløse urolighederne.

Hvis vi går over i den mere fredelige afdeling, har jeg mødt en del mails, som undrer sig over, hvorfor VAR ikke skrider ind for dette eller hint. Men lad os endelig tage hovedprincipperne igen. VAR vil først og fremmest kun bekymre sig om klare og åbenlyse dommerfejl. Det er selvfølgelig en subjektiv fortolkning – men her bliver tilskuerne altså nødt til at stole på, at de herrer i VAR-vognen har styr på 'klart og åbenlyst'. Hvis en situation på banen efter dommerens vurdering er 80-20, og man i VAR-vognen siger 20-80, er det bare ærgerligt. VAR kan ikke gribe ind, og så må de to kolleger klare det efterfølgende, hvad enten det er med nævekamp eller to øl.

Princippet er fremdeles, at VAR er der ikke for at dømme kampen for anden gang – og så kan det da godt være, at der smutter noget – men for at sikre, at der ikke kommer grimme overskrifter dagen efter. Ingen har nogensinde lovet, at VAR ville give 100 % retfærdighed, for sådan en størrelse eksisterer bare ikke, når vi taler en flok mennesker med subjektive vurderinger.

Men der er desværre – trods to års kamp – en idé ude i befolkningen (ikke hos medierne, for de har fanget budskabet), at VAR vil give den perfekte fodboldkamp uden fejlkendelser overhovedet. Sådan én findes ikke – og hvis jeg lige griber tilbage i fodboldloven, er de vigtigste ord stadig 'efter dommerens skøn'. Så der er ganske vide rammer. Ingen af os er perfekte – heller ikke spillere eller trænere – og det er vel noget af det, der gør det charmerende.

En anden misforståelse er, at VAR kan gribe ind for hvad som helst. Nope – det er i den grad begrænset. Det handler om straffespark / ikke-straffespark, røde kort /ikke røde kort, scoring/ikke-scoring og endelig det sjældne dyr på savannen (men dog set) forkert spiller med kort ('mistaken identity').

Nogle har været inde over f.eks. et forkert hjørnespark, som efterfølgende fører til scoring. Det er bare ærgerligt. Dommer og linjedommer skal nok få deres tur, når observatøren kommer forbi – men der er intet for VAR at gøre. Og det skal der heller ikke være, for så ville VAR jo være fedtet ned i hver evig eneste kendelse – og derfor de helt faste kategorier som nævnt ovenfor.

Vi har lige et meget begrænset åndehul. Lige om et øjeblik går det løs igen. Danmark har fået en meget lovende start på Nations League – men nu kommer der lige to heftige hjemmekampe. Jeg ville morderlig gerne have siddet derinde og have hujet med, men jeg sidder et andet sted i Europa med jakke og slips. Dog med et kraftigt øje på mobilen i ubemærkede øjeblikke.

Sådan har vi det nok alle lige nu – men hvad værre er: det kører simpelthen bare videre indtil Qatar.

Fortsat god sommer til alle – nyd det, mens det er !